

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ
Ἑτησία δρ. 10.—
Ἑξάμηνος » 5,50
Τριμηνος » 3,—
Λι συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ἸΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ἸΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἑξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Σεπτεμβρίου 1918

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 41

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΩΑΝΝΙΟΥ ΒΕΡΝΙ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια).

Ὅσο κι' ἂν ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ υποταχθοῦν στὴν ἀνάγκη, οἱ ἀποικοὶ δὲν τὸ ἐκάναν χωρὶς ἀνυπομονήσια καὶ στενοχώρια.

Μιά-δύο φορές, ὁ ρεπόρτερ ἐτόλμησε νὰ βγῇ ἔξω καὶ νὰ κάμῃ τὸ γύρο τοῦ φράκτι. Ὁ Τόπ τὸν συνάδενε καὶ κείνος, μὲ τὴν καρμπίνα στὸ χερί, ἦταν τοιοῦτος γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. (*)

Δὲν ἔκαμε ὅμως κανένα κινδὺν συναπάντημα, οὔτε εἶδε κανένα ὑποπτο ἴχνος. Ὁ σκύλος θὰ τὸν προειδοποιῶσε γιὰ κάθε κίνδυνον κι' ὅσο ὁ Τόπ δὲν ἐγαυρίζε, μπορούσε νὰ εἶνε ἡσυχος ὅτι φόβος, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστο, δὲν ἦταν κι' ὅτι οἱ κατάδικοι εἶχαν ἀποτραβηχθῇ ἔς ἄλλο μέρος τοῦ νησιού.

Τὴ δευτέρα ὅμως φορὰ τοῦ βγῆκε, στὴς 27 Νοεμβρίου, ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, ποῦ εἶχε προχωρήσῃ μέσα εἰς τὸ δάσος ὡς μισὸ μίλλι, παρατήρησε ὅτι ὁ Τόπ κἀτὶ μυρίζονταν κι' ἀνησυχῶσε. Ὁ σκύλος δὲν εἶχε πιά τὴν συνειθισμένην του ἀδιαφορία. Ἐτρεχε ὅδῳ κ' ἐκεῖ, ἔφαχνε θάμνους καὶ χόρτα.

Ἦταν ὁλοφάνερν πιά, ὅτι ἡ ὄσφρησί του εἶχε ἀνακαλύβῃ κἀτὶ ὑποπτο.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἀκολούθησε τὸν Τόπ, τὸν ἐνθάρρυνε, τὸν παρώτρυνε μὲ τὴ φωνή, κυττάζων μὲ προσοχὴ δεξιά κι' ἀριστερά, παντοῦ, μὲ τὴν καρμπίνα ἐπωμισμένη καὶ στεκόμενος μόνον ὅπου ὑπῆρχε δένδρον γιὰ νὰ τὸν προασπίξῃ. Δὲν ἦταν ὅμως πιθανόν, ὅτι ὁ Τόπ εἶχε μυρίσθῃ ἄνθρωπον, γιὰτὶ, σὲ τέτοια περίστασι θὰ τὸ φανέρονε μὲ συγκρατημένα, ὑπόκωφα, θυμωμένα γαυγίσματα, ἐνῶ αὐτὰ ποῦ ἔκανε τώρα δὲν εἶχαν καθόλου θυμό...

Πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας πέρασαν ἔτσι, ὁ Τόπ νὰ ψάχνῃ, ὁ ρεπόρτερ νὰ τὸν ἀκολουθῇ προφυλακτικά, — ὅταν ἔξαφνα ὁ σκύλος ὤρμησε ἔς ἕνα θάμνον πυκνὸν κι' ἐβγαλε ἀπὸ κει-μέσα ἕνα κομμάτι πανί.

Ἦταν ἕνα κουρέλι ἀπὸ ροῦχο, καταλερωμένο, καταξερσισμένο, ποῦ ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ τὸ πῆρε ἀμέσως στὴ στάνη.

Ἐκεῖ οἱ ἀποικοὶ τὸ ἐξέτασαν κι' εἶδαν πὺς ἦταν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ σακάκι τοῦ Ἀύρτων, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν κειτὸν ἐκείνον, ποῦ κατασκευάζονταν ἀποκλειστικά στὸ ἐργαστήρι τοῦ Γρανίτινου Παλάτιου.

— Βλέπετε λοιπόν, Πέγκροφ, εἶπε ὁ Κύρος Σμίθ, ὅτι ὁ δυστυχισμένος ὁ Ἀύρτων κάμε ἀντίστασι; Οἱ κατάδικοι τὸν ἐσυ-

ραν μαζί τους χωρὶς νὰ θέλῃ. Ἀμφιβάλλει ἀκόμα γιὰ τὴν τιμωρίαν του;

— Ὁχι, κύριε Σμίθ, ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης καὶ σὰς βεβαίω ὅτι δὲν τὸ ξανασκέφθηκα ἀπὸ τότε... Ξέρετε ὅμως, ὅτι μπορούμε τώρα νὰ βγάλουμε ἕνα συμπέρασμα; — Τί;

— Ὅτι ὁ Ἀύρτων δὲν σκοτώθηκε στὴ στάνη. Τὸν ἐβγαλαν ζωντανόν, ἀφοῦ ἀντιστέκονταν. Ἀρα μπορεῖ ἀκόμα νὰ ζῇ!

— Μπορεῖ, ἀλήθεια! ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός. Κι' ἐμμεῖς συλλογισμένοι. Πραγματικῶς, οἱ σύντροφοι τοῦ Ἀύρτων μπορούσαν νάχουν τώρα μιὰ βάσιμη ἐλπίδα. Στὴν ἀρχὴ εἶχαν πιστέψῃ πὺς ὁ δυστυχισμένος ἐκείνος εἶχε πέσῃ στὴ στάνη ἀπὸ καμιά σφαῖρα, ὅπως ὁ Χάρμπερτ. Ἀν οἱ κατάδικοι ὅμως δὲν τὸν ἐσκοτώσαν ἀμέσως, ἂν τὸν πῆραν μαζί τους ζωντανόν, δὲν μπορούσε κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι τὸν κρατοῦσαν ἀκόμα αἰχμάλωτον; Πολὺ πιθανόν μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἐγνώρισε κανένας ἀπ' αὐτοὺς ὡς τὸν παλιόν σύντροφον τῆς Αὐστραλίας, τὸν Μπέν Τζόυς, τὸν ἀρχηγὸ τῶν δραπέτων καταδίκων. Καὶ ποῖος ξέρει μὴ δὲν συνέλαβαν τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν πάρουν πάλι μὲ τὸ μέρος τους, νὰ τὸν κάμουν δικόν τους; Θὰ τοὺς ἐχρησίμευε πάρα πολὺ, ἂν μπορούσαν νὰ τὸν κάμουν προδότη.

Τὸ εἶρημα λοιπόν τοῦ Τόπ ἐξηγήθηκε στὴ στάνη εὐνοϊκά κι' οἱ ἀποικοὶ δὲν ἐνόμιζαν πιά ἀδύνατον νὰ ξαναβροῦν μιὰ μέρα τὸν Ἀύρτων. Ἀλλὰ κι' αὐτός, ἂν ἦταν μόνον αἰχμάλωτος, θάκανε βέβαια κάθε τρὸπὸν γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τους καὶ νὰ γυρίσῃ στοὺς ἀποίκους.

— Ὅπωςδήποτε, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, ἂν ὁ Ἀύρτων κατορθώσῃ νὰ δραπέτευσῃ, θὰ πᾶν κατευθεῖαν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰτὶ δὲν θὰ ξέρῃ ὅτι πληγώθηκε ὁ Χάρμπερτ κι' εἴμαστε φυλακισμένοι στὴ στάνη.

— Μακάρι νὰ ἦταν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ, μακάρι νὰ ἦμαστε καὶ μεῖς! Γιὰτὶ ἂν αὐτοὶ οἱ κα-

κούργοι δὲν μποροῦν νὰ κάμουν τίποτα ἐναντίον τῆς κατοικίας μας, μποροῦν ὅμως νὰ μᾶς ρημάξουν τόροπέδιο, τὰ σπαρτά, τὴν αὐλή...

Ὁ Πέγκροφ, βλέπετε, εἶχε γίνῃ ἀληθινὸς γεωργός, ἀφωσιωμένος στὴ γῇ ποῦ καλλιεργοῦσε. Πρέπει ὅμως νὰ πούμε, ὅτι περισσότερο ἀπ' ὅλους, ὁ Χάρμπερτ ἀνυπομονοῦσε νὰ γυρίσῃν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰτὶ καταλάβαινε πόσο ἀναγκαία ἦταν ἐκεῖ ἡ παρουσία τῶν ἀποίκων, ποῦ αὐτὸς τοὺς κρατοῦσε στὴ στάνη. Μιὰ ἰδέα λοιπόν κατεῖχε ἐπίμονα τὸν νοῦ του: νὰ φύγῃ, νὰ φύγῃ μιὰ ὥρ' ἀρχήτερα καὶ ὅπως-ὅπως. Ἐπίστευε ὅτι μπορούσε νὰνθῇ στὴ μεταφορά. Κι' ἐβεβαίωνε ὅτι θὰ δυνάμωνε γρηγορώτερα στὴν κάμαρά του, μὲ τὸν ὑγιεινὸ ἀέρα καὶ τὴ θεὰ τῆς θάλασσας.

Πολλὲς φορές παρακάλεσε γι' αὐτὸ τὸν Γεδεὼν Σπίλεττ, ἀλλὰ ὁ ρεπόρτερ, φοβούμενος μὲ τὸ δίκην του, ὅτι ἡ μισοκλεισμένης πληγῆς τοῦ Χάρμπερτ θὰ ξανάνοιγαν στὸ δρόμον, δὲν εἶνε διαταγὴ νὰ ξεκινήσουν.

Συνέβη ὅμως κἀτὶ τοῦ ἀνάγκασε τὸν Κύρο Σμίθ καὶ τοὺς συντρόφους του νὰ ὑποκύβουν ἐπὶ τὴν ἐπιθυμία τοῦ παιδιοῦ κι' ὁ Θεὸς πιά τὸ ξέρει τί τύχαις καὶ θλίψεις θὰ τοὺς προξένοῦσε αὐτὴ ἡ ἀπόφασι!

Ἦταν ἡ 29 Νοεμβρίου, ἑπτὰ ὥρες βραδύ. Οἱ τρεῖς ἀποικοὶ συναμύλουσαν στὸ δωμάτιον τοῦ Χάρμπερτ, ὅταν ἀκουσαν τὸν Τόπ νὰ γαυγίσῃ δυνατὰ.

Ὁ Κύρος Σμίθ, ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ κι' ὁ Πέγκροφ ἀρταῖαν τὰ τουφέκια τους καὶ, ἐτοιμοὶ νὰ πυροβολήσουν, πετάχθησαν ἔξω.

Ὁ Τόπ εἶχε τρεῖς ὡς τὸ καγγελόφραγμα, ἐγαυρίζε ὅμως χωρὶς θυμό, εὐχαριστημένος.

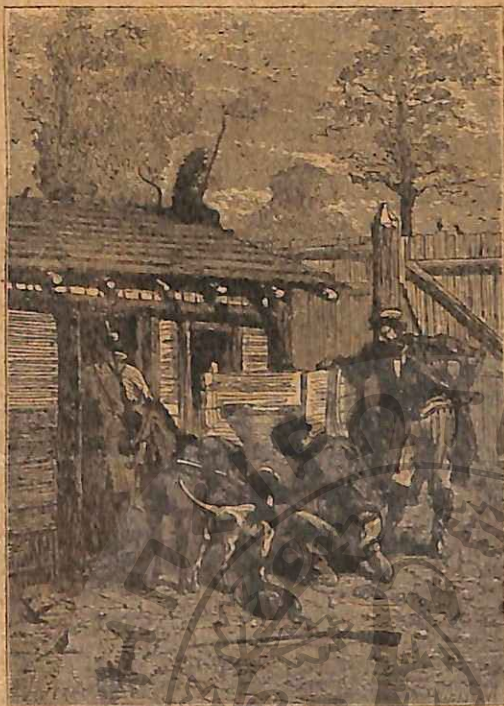
— Κάποιος ἐρχεται.

— Ναι.

— Δὲν θὰ εἶνε ἐχθρός.

(Ἐπταί συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ



«Ὁ Πέγκροφ ἔχει τὸν ἀνάγκη...»

(*) Ἡδε εἰκόνα προηγ. φύλλον, σελ. 238.

μάτιον, ἁ. Γλυκεῖα Ἑλληνοπούλα, κ. (ΑΓ). Θλιμμένη Ψυχὴ, ἁ. (XX).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 βίος 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50. Διὰ τὰς περιπλέον 10 λεπτὰ ἢ λέξεις.]

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν:
τὸ Πειρακτικόν μετ' Ἀσμο Νηρηΐδ.,
Ὀνειρὸν γ. Δόξης, Ἑλλ. Οὐραν., Σκαν-
δαλιάσαν, Μεγ. Ἑλλάδα. — ἡ Παγωμέ-
νη Φωτιά μετ' Ἑπεσμο. Δόξ., Ἑθν.
Δάβαρο, Ἀήτ. Εὐδων., Δοσὴν, Ἀ-
γοισιολ., Ἀκροποτ., Ὀδυσεῖα. — ὁ
Ἀτρόμητος Ἑλληνόπαις μετ' Παιῖα γ.
Δόξ., Ἑθν. Ἀγῶνα, Ματωμ. Δύσιν. —
τὸ Ἀλαλάζον Κύμβαλον μετ' Νικητῆρ.
Δάφν., Ὑπερασπ. τ. Ἑλευθ., Ἀφροίμ.
Κύμα. — τὸ Σύμβολον τῆς Ἑλευθερίας
μετ' Μαρκησιῶν, Τρολλοαροσ., Ὑμνον
τ. Ἑλευθ. καὶ μετ' τὰ ἔχοντα σχέσιν μετ'
Ἑλευθερίας ψευδώνυμα. — ἡ Ἑλλάς τῶν
Ὀνειρῶν μετ' Παναχαῖδα, Τρολ. Ἀτσιγ.,
Δουλ. τ. Καρδ. — ὁ Ναυτόπαις τῆς
Νίκης μετ' Ξανθὴν Ἑλληνοπ., Χουσόμ.
Ἑθν., Βερβέναν, Κύνισον. — τὸ Φω-
χὸ Χαμουηλάκι μετ' Ἀτρόμ. Ἀμαξ.
Δεν. τοῦς Σκλ., Ξεπ. Δόξ. — ἡ
Φωνὴ τῆς Πατρίδος μετ' Τραγ. τ. Δεν.,
Πειρακ., Ἑνδ. Στρατηγ. — ὁ Ἰούλιος
Καῖσαρ μετ' Τραγ. τ. Δεν., Μονοῖς,
Δεν. τοῦς Σκλ. — ὁ Ἀτρόμητος Ἑλ-
ληνόπαις μετ' 18. Ἑλλάδ., Φωνὴν τ.
Πατρ., Ἀλαλάζ. Κύμβ.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φί-
λους τῆς: Ὁρακλίων Ἰδεώδες (ἐντὸς
ἀνοικτοῦ φακέλλου 1910 «Τίρκος καὶ
Ζινέττα» 1911 «Λουδοβίκος Κορμῆς»
1912 «Πέτρος Ριονσά»). Κύμα τοῦ Αἰ-
γαίου (τῆς Ἰδίας ἀπορίας ἔχω καὶ ἐγὼ)
Μεγάλην Ἰδέαν (ἔχει καλῶς) Ἀνδρεῖο
Ἑλληνοπούλο (ἔστειλα καὶ τὰλλα ἐκ
νέου) Νυχτολούλου καὶ Ἀροσούλα
(ὥρατο τὸ γραμματικόν σας, μὰ θέλω νὰ
μοῦ γράψετε ἑλληνικά) Εὐγενῇ Ἀμιλλαν
(διὰ μεταρρυθμίσεις δὲν εἶνε τώρα και-
ρός) Μαρόν (ἔστειλα) ἀπὸ τῶν περα-
στικῶν δόξα τῶ Θεῷ) Ἡρωτικὴν
Ἑρωσὶν (καμμία συγγένεια) Αἰολέα (εἰς
πολλὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα τοῦ 1902
ἐδημοσιεύθησαν Ὀδηγίαι πρὸς σύνθεσιν
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων· ἀλλὰ πρέπει
νὰ πάρῃς ὅλον τὸν τόμον, διότι αὐτὰ
τὰ φύλλα ἐξηγλήθησαν) Μὴ μετ' Ἀη-
σμόνει (ὥρατο τὸ γράμμα σου) ναί, καὶ
τώρα, καὶ εἰς καθὲς ἐποχὴν, μπορεῖ νὰ
γράφωται συνδρομητικῶς) Σύμβολον
τῆς Ἑλευθερίας (ἔστειλα καὶ εὐχαρι-
στῶ) Δημ. Σ. Κόν. (μὰ δὲν βλέπεις τὴν
στενοχωρίαν;) Ἡρώα τοῦ Ραβινέ (δὲν
ἠννοῦχῶς) Ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ (ὄχι) Ἀήτητον Ἑλλήνα (ρίχνε
τα στὸ γραμματικὸν τοῦ γραφεύου
μου) Φωφιδέα (ἔλαβα εὐχαριστῶ) ἔ-
στειλα ἄνωγῶς) Τιμημένῃ Γαλανό-
λευκῇ (τὶ λές! ἀπεναντίας μάλιστα
μοῦ προξενοῦν μεγάλη εὐχαρίστησις) Εὐ-
αγγελίαν Μπαδογιάννη (τιμὴ καὶ δόξα
στὴν οἰκονομεία σας ὁ ὑπερ πατριδὸς θά-
νατος τοῦ ἀδελφοῦ σου!) Ἑορμητιδα
(ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃς τὴν ἐπιστολήν,
ἀπὸ ἐνόχους ὅτι ἔγενε λάθος) Μαν-
τεῖον τοῦ Τροφονίου (τὸ ἐπίσημα
τοῦ Κρυπτογραφικοῦ εἶνε 748) Ναυτό-
παιδα τῆς Δόξης (χαρὶν οἰκονομίας
χάρτου μποροῦν, εἰς τὸ ἴδιον ψηφοδέλ-
τιον, νὰ υπογράφουν περισσότερον τοῦ
ἐνὸς ψηφοφόρου) Ἀνήσυχον Πνεῦμα
(εὐχαριστῶ) Ἀρίσταρχον τὸν Σάμιον
(μὰ μπορῶ νὰ καταλάβω ἐγὼ; κατὰ-
λαβε σὺ πρῶτα ποῖα εἶνε ἡ κλίσις σου

καὶ τῆτε μ' ἐρωτᾷς) Σπύρον Θεσσα-
λιώτην, Ἀδοντα τῆς Χαιρωνέας, Ἀ-
στέρα τῆς Δόξης, Ἑνιανὰ Ἑλλάδα
κτλ. κτλ.

Ὀνειροπόλον Καλαμῶν, Νεαρόν
Ντένκιβ, Κορωνίδα τῶν Ζιζανίων,
Πανελλήνιον Πόθον, Κ. Δ. Ἑλευθ.,
Πην. Δούνη, Ἑλλήν. Σημάλαν, Ἑλλ.
Ἀκμήν, Νικητῆριον Δάφνην, Τρολ-
λὴν Ναυτοπούλαν, Ἑλλήν. Οὐρανόν
(ἔστειλα.)

Ναυτόπαιδα τῆς Νίκης (ἔλαβα, εὐ-
χαριστῶ)

Εἰς δὲς ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν
3 Σεπτεμβρ. θάπαντῃς εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀ-
σέων Σεπτεμβρίου-Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις
δεκταὶ μέχρι τῆς 11ης Δεκεμβρίου ἄλλα
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπ'
ἔσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

316. Λογοπαλικτὸς Δεξιόγραφος

Ἄν μπορῇς νὰ γράψῃς; λύτα,
Νότα καὶ ὀμικρον μετ' ὅν,

Εἰς τοὺς βασιλεῖδας κύττα

Γιὰ νὰ βοῇς τὸν πῶ σοφόν.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τοῦ Ραβινέ

317. Στοιχειόγραφος

Τῆς στίξεως σημείον

Ἄν κῆψῃς τὸ κεφάλι,

Τόνομα τετραπόδου

Χρησίμου θὰ πρὸβάλῃ,

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Αἰθρίου Οὐρανοῦ

318. Κυβόλεξον

* * * = Προθέσις.

* * * = Ἀρχ. Θεός.

* * * = Σύνδεσμος.

Καὶ καθέτω; τὰ ἴδια.

Ἐστάλῃ ὑπὸ Παύλου Π. Βασιλίου

319. Διπλῇ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ υἱὸς τοῦ Ἰακώβ· τὰ
δὲ δεύτερα γράμματα πρόθεσις:

1. Ζῶν κατοικίδιον. 2. Στρατηγὸς

τῶν Καρχηδονίων. 3. Κράτος τῆς Εὐ-

ρώπης.

Ἐστάλῃ ὑπὸ Ἀδ. Ἑμ. Παράσχου

320. Ἑλλειποσύμφωνον

οἰα - οῦ - η - α - α - α

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Νεαροῦ Ντένκιβ

321. Γεῖφος

μᾶτι Π,ι

μᾶτι μᾶτι νόθε Π,ι Π,ι

οὐδ' :: φύς Π,ι

μᾶτι μᾶτι Π,ι Π,ι

μᾶτι καίτε Π,ι

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Εἰφους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τῶν φυλ. 19-22

185. Κόδωνος-κόνινος. — 186. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

(ΚΛΕΠτο, Ὀδυσεύς, ΠΑΤροκλος, ΤΡΑ-

ιανός, — 187. Ἐπαίνει ἀρετὴν (ἐπ-

ε νῆ-δρ-ἔτη-ν.)

188. Θρόνον (θῆ, Ρίον.)

189. ΚΡΑΝΑΟΣ 190. Τάγαθαπό-

Ρ Μ Λ Υ ποικιλιώνται.

Α Μ Α Σ Ε Ι Α 191. Χείρ-ι-

Ν Σ Κ Γ στον ή περι-

Α Λ Ε Κ Τ Ω Ρ έργεια. (ΧΥ-

Ο Ι Ω Ο εἰς τὸν περὶ

Σ Υ Α Γ Ρ Ο Σ εργη-α.)

192. Αεθύν-Πεύκη. — 193. Ἀγαπᾷτε

τοὺς γονεῖς σας (Κατὰ στήλας ἐξ

δοιστεσθὼν καὶ ἐκ τῶν ἀνω.) — 194. ΑΜΕ-

ΡΙΚΗ-ΡΩΜΥΛΟΣ (ἈΣης, ΜΩάμω, Ἑ-

Μός, ΡΥαξ, Ἰλιον, ΚΟόςος, ἩΣαυ.)

195. Ἀδύσων τοῖς ποσὶ μου ὁ Νόμος σου.

196. Ἠλθον, εἰδὼν, ἐνίκησά

(Ἠλθ' ὄνοι-Δὼν ἐν ἱερίσ.)

197. Ἀνάφη (ἀνά φῆ). — 198. Πάρος. Πά-

δος. — 199. Πιττακός (Πύρρος, ΧΙ-

λων, σῖτος, ἀνάτιον, Ἀθηνᾶι, Ἀμερι-

Κή, Περασφον, Ἀδριανός.) — 200. Ἡ

τιμὴ τιμὴν δὲν εἶναι καὶ χαρὰ στον πού

τὴν ἔχει. — 201. Ἐπόμενε νὰ εὐ-

τυχήσῃς. (Ἐπὸ με ναι-νὰ εὐ-τύχ-

εἰς εἰς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[1Η'-332]

Πρωτοῦ Νίκη, ὥραία ἡ πυγολαμ-
πίς.

[1Η'-333]

Διαπλάστούλα! τὸ ψευδώνυμον ποῦ
περιμένετε νὰ ψηφίσετε εἶνε τὸ

ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1Η'-334]

Ανταλλάσσω Μ. Μυστικά μετ' ὅλους
Βραβεύσω ὡραιότερα διὰ τὸ μόνον
Διαπλάσεως.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[1Η'-335]

Ανταλλάσσω Μ. Μυστικά μόνο μετ'
σοσιαλιστάς. — Πέτρον Φωτεινόν,
διὰ Π. Ἀθήνας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

[1Η'-336]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
Ονειροπόλε τῆς Δόξης, δὲν εἰσεγώ-
ρησες ὡς προπαγανδιστὴς στὸ «Βα-
σίλειον». Ἀπὸ ἐπειμένης, ἀπάντησε ποῖα
εἶναι τὰ προπαγανδιστικὰ σου ἔργα.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[1Η'-337]

Αποχωροῦσα τοῦ «Βασιλείου», τάσσο-
μαι στὸ ἐνδοξὸ πλευρὸ τῆς τιμημέ-
νης Δημοκρατίας.

ΚΟΥΡΕΜΕΝΗ ΑΡΣΑΚΕΙΑΣ

[1Η'-338]

Θριαμβεύον Μεγαλοδέατα, γάστρε
πᾶσα ἰδέα γιὰ σένα. — Κυανόλευκο
Λάβαρο, Ἰγενὴς Ἀκρίτας.

[1Η'-339]

Πλοίαρχε Γκοράν, τὶ λές, τὰ βράζω
μετ' ὅσον τὴ λουλούδια ἀπὸ τὸ κουτί;
Χαλασμός Κόσμου.

[1Η'-340]

Λαρισσαῖον Διαβολάκι, μὴ λαθῶν
ἐγκαίρως πρόσκλησιν δὲν ἦλθον συ-
νέντευξιν. Φεύγων Θεσσαλονίκην, λυποῦ-
μαι μὴ δυνάμενος νὰ σὰς συναντήσω.

Νεαρός Ντένκιβ

[1Η'-341]

Ναυτόπαι, σοφ' ἀξίζει ποῦ μ' εὐρῇ-
κες, ἄλλος ὁμῶς δὲν ὄν μ' εὐρῇ.
Ἀγρινιωτάκι, τὶ λέτε ὅα μ' εὐρῇτες;
ΔΙΑΒΟΛΟΠΟΥΛΟ

[1Η'-342]

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων
ἐλήφθησαν ἀπὸ 20 Ἀπρ.-5 Σεπτεμβ.
Συνοδεδόμενα μετ' 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Ν. Σπουδοπούλου, Α. Ν.
Δοκίμοτος, Θ. Γ. Φλεριανός, Ν. Μ. Βαλε-
ρης, Ρευματιά, Ἐνας ζωῆς υπογραφή
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Χ. Κ. Χέλιος.
ΒΟΛΟΥ: Θ. Λαζάρου, Β. Ἀβδελας.
ΒΡΑΧΝΕ-ΙΚΩΝ: Μεγάλη Ἑλλάς, Χρυ-
σὴ Καρδιά, Δαφνοστεφῆς Ἑλλάς, Λίνα
Γ. Ἀργυροπούλου, Ἀμ. Ν. Παπαδοπού-
λου, Θεώνη Π. Νικολαΐδου, Κική Η. Δρα-
σοπούλου, Ἰφιγ. Γ. Παπαροδοπούλου,
Κική Γ. Παπαροδοπούλου.
ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ἀκτινοβολ., Ἡλίας.
ΚΑΡΑΪΤΗΣ: Γεώργιος Δεσμός.
ΚΥΘΝΟΥ: Κύμα τοῦ Λαυρελίου, Α. Χ.
Ἀνδοῦς, Χρυσούλα, Α. Νίτη.
ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Α. Παπαδόπουλος.
ΔΑΥΡΕΙΟΥ: Π. Α. Κάσσης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Καθὰ Α. Ἀλεξάνδρου,
Ν. Καταμάκος, Ἀσπὴ τοῦ Βέγα.
ΣΥΡΟΥ: Ν. Μ. Πολέμης.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Α. Χρηστίδης, Α. Χρη-
στίδης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ν. Καραλής, Μαρία
Β. Γεωργιάδου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα, κα-
θὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστελλάντων δεκα-
λεπτον μόνον μετ' τὴν λύσιν των, ἀπέ-
θησαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐκλογὴν
σαν οἱ ἑξῆς δύο: Λίνα Γ. Ἀργυροπούλου
εἰς Βραχνητικὴ καὶ Γ. Α. Ματαράγκας ἐν
Θεσσαλονίκῃ, οἱ ὅποιοι ἐνεργάστησαν διὰ
τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.